

## »Man føler sig som en nasser«

Af Carolina Kamil, Fredag den 27. november 2015, 17:00

I ledighedskøen bliver alle uanset baggrund betragtet som potentielle snydere, sukker Kenneth Harlow. Han gik fra en direktørstilling og en løn på 800.000 til at være »kunde« hos jobcenter Frederiksberg.

Tidligere på året blev Kenneth Harlow indkaldt til et kursus for arbejdsløse akademikere. De skulle lære at skrive et CV. Den 57-årige forskningsdirektør med en ph.d. i biokemi ved end ikke, hvor han skal starte.

»Det var så idiotisk, at jeg kunne græde. Tænk at samfundet bruger penge på at lære mig at skrive et CV!«

Før Kenneth Harlow blev ledig havde han en karriere på Københavns Universitet, i Danisco, Novo Nordisk og række små og mellemstore, nystartede teknologivirksomheder. I tidligere job havde han op til 25 medarbejdere under sig og har haft en årsløn på over 800.000 kroner det seneste årti. Men da han sidste år for første gang måtte bide skammen i sig, udfylde blanketterne og melde sig ledig på kommunen, følte han sig for første gang reduceret til en underlødige systemnasser, der skulle bankes i hovedet for at søge job.

Læs også: [»Hvordan havnede jeg i grunden selv her?«](#)

»Det er ikke for at være arrogant, men jeg har givet langt mere, end jeg har fået fra staten. Når jeg sidder til »afklaringsmøder« med arbejdsløse nyuddannede, er jeg nærmest mere konsulent end konsulenterne. Det er OK, og jeg gør det gerne. Men så har jeg ikke brug for samtidig at gå til kontrolsamtaler, hvor en sagsbehandler skal forklare mig, at mine dagpenge på et tidspunkt løber ud.«

Dette er tredje artikel i serien om Jobcentret og vi besøger forskningsdirektøren, der blev ledig, i hans herskabslejlighed på Frederiksberg. Med en karriere inden for biokemi har Kenneth Harlow skiftet job et utal af gange, og i flere end 20 år, efter at han flyttede fra USA til Danmark, har han troligt betalt kontingent til A-kassen. Så meget desto større var frustrationen, da han opdagede, hvilket »kontrolcirkus«, der ventede:

»Jeg har et velernæret ego, så jeg klarer mig. Men jeg er virkelig vred over den måde, man taler ned til ikke kun mig, men alle arbejdsløse. Systemet får en til at føle sig som en nasser, der burde skamme sig, og som skal kontrolleres ved hver en lejlighed.«

### CEO-lounge

Højtuddannede medarbejdere som Kenneth Harlow er på papiret de nemmeste at få i job. I virkeligheden er der udfordringer, hvor end på karrierestigen, man befinder sig. For mens politikerne prædiker, at alle skal »søge nedad«, oplever de erfarne, løntunge ledige, at de kun kommer til samtale, når de søger noget på deres eget niveau.

Desuden har mange direktører ofte meget længere ledighed bag sig, end dokumenterne i kommunens sagsmappe giver indtryk af. Først lever de af fratrædelsesgodtgørelsen, dernæst trækker de på friværdien, og først når der er gået mange måneder, melder de sig ledige i a-kassen for at bruge dagpengereetten.

»Når man har kigget 1.000 CV'er igennem, har et netværk større end rådgiverens, har hyret og fyret og er vant til at træffe beslutninger på *executive* niveau, er der, hvis vi skal være ærlige, ikke meget man som rådgiver kan bidrage med,« siger Astrid Theuerkauf. Hun er sagsbehandler i akademikercentret, hvor tilbuddene til arbejdsløse med lange uddannelse er samlet.

Læs også: [Der er ingen fremtid i mig – og jeg gider i øvrigt heller ikke...](#)

Derfor har hun og kommunen taget initiativ til en CEO-lounge, hvor Frederiksbergs lille eksklusive gruppe af arbejdsløse direktører kan mødes og sparre med hinanden. De lovpligtige individuelle rådgivningssamtaler,

som alle dagpengemodtagere fra nytår skal deltage i, er ikke tilstrækkeligt for den gruppe, oplever Astrid Theuerkauf.

»Vi taler om ekstremt arbejdsomme og ambitiøse mennesker, som godt ved, at de skal skabe deres eget job. Jobcentrets opgave er, at servicere dem så godt vi kan, så de får en god oplevelse, der gør, at de ikke helt mister troen og selvværdet, der jo skal bringe dem videre. Forhåbentlig vil de tænke på os senere, når de igen sidder i ledende stillinger og har brug for hjælp til at rekruttere nye.«

## Den største lettelse

Mange af de arbejdsløse, Berlingske møder i løbet af ugen på Jobcentret, vil ikke stå frem ved navn og billede – ingen gider være den næste Fattig Carina eller Dovne Robert: Medierne er kun ude på at udstille arbejdsløse som nogle usle labaner, ligesom politikerne i øvrigt. Hellere forblive tavs end blive udstillet. Så hvorfor egentlig stille op?

Forskningsdirektøren, Kenneth Harlow, er ikke bange for at tage bladet fra munden.

Af de otte deltagere i den CEO-lounge, han deltog i, er stort set alle kommet i arbejde. Kenneth Harlow fandt selv et lederjob i september gennem netværket og uden skriftlig ansøgning. Og selv om han ikke vidste, om han kunne få løn i foretagendet, var der ingen større lettelse end at trykke på dagpengeknappen en sidste gang og melde sig ud af systemet.

»Til Astrids ære,« siger han, »var CEO-loungen det bedste tilbud, jeg har mødt.«

Læs også: [Borgmester: Det er en balance mellem pisk og gulerod](#)

Men det ene år som ledig har også bekræftet Kenneth Harlow i behovet for en lovgivning, der i langt højere grad ser den enkeltes behov. Og en offentlig debat, der er mindre nedladende og har øje for, at arbejdsløshed kan ramme alle.

»Det er ikke svært at skrive de to ligegyldige ansøgninger, som systemet kræver. Men det kræver meget tid og en stor indsats at skrive en god målrettet ansøgning til et job, man er kvalificeret til og vil kunne have i en årrække,« siger Kenneth Harlow:

»Og det bliver hverken nemmere eller bedre af, at nogen nonstop kontrollerer, belærer og tjekker op på højt kvalificerede og motiverede mennesker ud fra en mistanke om snyd.«

Websitet anvender cookies til at huske dine indstillinger, statistik og at målrette annoncer. Denne information deles med tredjepart. [Læs mere](#)OK